

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PRIZREN

Numri i lëndës: 2022:139524

Datë: 28.07.2023

Numri i dokumentit: 04534616

C.nr.2251/22

GJYKATA THEMELORE NË PRIZREN-Departamenti i Përgjithshëm, Divizioni Civil, gjyqtari Shyqri Hoxha, me bashkëpunëtorin profesional A.K. në çështjen juridike kontestimore të paditësit B.K. nga Prizreni, Rr. "....." pn., me nr. personal .... të cilin e përfaqëson i autorizuari avokat A.Th. nga Prizreni, Rr. "....." kundër të paditurës P. K. Rr. "....." pn., me seli në Prishtinë, të cilën e përfaqëson A.Sh.R.K. me seli në Prishtinë, me objekt të kontestit kompensimi i pagës së trembëdhjetë dhe shujtave ditore, me vlerë të kontestit 3,653.70 euro (tre mijë e gjashtëqind e pesëdhjetë e tre euro e shtatëdhjetë cent), jashtë seancës gjyqësore, me datë 28 korrik 2023, mori këtë:

A K T G J Y K I M

- I. **APROVOHET pjesërisht** si e bazuar, kërkesëpadia e paditësit B.K. nga Prizreni.
- II. **DETYROHET** e paditura P.K. që paditësit, në emër të kompensimit të një page mujore (pagës së trembëdhjetë) t'ia paguaj shumën nga 531.90 euro (pesëqind e tridhjetë e një euro e nëntëdhjetë cent), për vitet 2018, 2019 dhe 2020, në shumë të përgjithshme prej 1,595.70 euro (një mijë e pesëqind e nëntëdhjetë e pesë euro e shtatëdhjetë cent) e me kamatë ligjore prej 8% në nivel vjetor, e cila fillon të rrjedhë nga data e paraqitjes së kërkesës për kompensim pranë të paditurës nga data 22.06.2022 e deri në pagimin definitiv, në afatin prej 7 ditëve, nga dita e marrjes së këtij aktgjykimi, e nën kërcënim të përmbarimit të detyrueshëm.
- III. **REFUZOHET** pjesa tjetër e kërkesëpadisë së paditësit, me të cilën ka kërkuar që të "Obligohet e paditura P.K. që në emër të kompensimit të ushqimit në punë (shujtave) të paguajë shumën prej 3.00 euro për një ditë pune dhe atë për 686 ditë pune, e në shumën e përgjithshme prej 2,058.00 (dy mijë e pesëdhjetë e tetë) euro me kamatë ligjore prej 8 % nga dita e arritjes së kërkesës e deri në pagesën përfundimtare", **si e pa bazuar.**

- IV. **DETYROHET** e paditura që paditësit t'ia paguajë shpenzimet procedurale në shumë prej 144.00, (njëqind e katërdhjetë e katër) euro, në afat prej 7 ditësh, pas pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit të detyrueshëm.

A r s y e t i m

Paditësi pranë kësaj gjykate përmes të autorizuarit të tij av. A.Th. ka parashtruar padi kundër të paditurës P.K. të cilën e përfaqëson A.Sh.R.K. me seli në Prishtinë, përmes së cilës ka kërkuar kompensimin e pagës së trembëdhjetë prej 531.90 euro për vitet 2018, 2019 dhe 2020, e në shumë prej 1,595.70 euro si dhe kompensimin e ushqimit në punë (shujtave) dhe atë për 686 ditë pune në shumë prej 3.00 euro për një ditë pune e në shumë prej 2,058.00 euro, respektivisht shumën e përgjithshme prej 3,653.70 euro, të gjitha me kamatë vjetore prej 8%, duke filluar nga dita e arritjes së kërkesës e deri në pagesën definitive, si dhe shpenzimet e procedurës kontestimore.

Në referatin e padisë ka theksuar se paditësi te e paditura është në marrëdhënie pune nga data 16.01.2006, dhe në bazë të rregullativës ligjore në fuqi, përkatësisht Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, mbi Marrëdhënien e punës në Policinë e Kosovës, të njëjtit i takon shpërblimi i një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt në fund të vitit bazuar në vlerësimet e performancës së punës, si dhe kompensimi i shujtave ditore, gjatë ditëve respektivisht orarit të punës, ku për vitin 2018 ka realizuar 248 ditë pune, për vitin 2019 ka realizuar 218 ditë pune, ndërsa në vitin 2020 ka realizuar 220 ditë pune, gjithsej për periudhën 2018-2020 ka realizuar 686 ditë pune.

Ashtu nga gjykata ka kërkuar që ta obligoj të paditurën - P.K. që në emër të kompensimit të pagës së 13 për vitet 2018, 2019 dhe 2020, t'ia paguaj shumën në lartësi prej 1,595.70 euro si dhe shujtat ditore në lartësi prej 2,058.00 euro, respektivisht shumën e përgjithshme prej 3,653.70 euro, duke llogaritur edhe kamatën ligjore prej 8% nga dita e arritjes së kërkesës e deri në pagesën përfundimtare.

E paditura brenda afatit ligjor ka parashtruar përgjigje në padi, ku ka theksuar se gjykata nuk ka kompetencë sepse ministria e ka selinë në Prishtinë si palë e paditur. Kompetenca territoriale përcakton se cila gjykatë e kompetencës lëndore brenda ndonjë territori të caktuar do të vendos lidhur me një rast konkret. Kompetenca territoriale mund të jetë si kompetencë e përgjithshme e gjykatës dhe kompetencë e veçantë. Më tej ka theksuar se në të drejtën tonë procedurale për kompetencën tokësore të përgjithshme është pranuar rregulli actor sequitur forum rei, sipas këtij rregulli për gjykimin e një çështje juridike e kompetencës së përgjithshme tokësore është gjykata e cila për palën e

paditur është e kompetencës së përgjithshme tokësore si dhe i është referuar nenit 38 para.1 të LPK-së për përcaktimin e kompetencës së përgjithshme territoriale. Po ashtu ka theksuar se e kundërshton në tërësi padinë dhe kërkesëpadinë e paditësit si të pa lejuar gjegjësisht të pas afatshme, për shkak të mos shterjes së procedurave të brendshme nga paditësi te e paditura, si dhe skadimit të afatit të paraqitjes së padisë nga paditësi në gjykatë. E paditura nuk e konteston faktin se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura, ndërsa sa i përket specifikisht kërkesës për pagën e 13-të, e ka kundërshtuar pasi që kjo kërkesë nuk është realizuar për asnjë punonjës së Policisë së Kosovës për shkak të mjeteve financiare, po ashtu thekson se e paditura edhe pse ka kërkuar mjete financiare nga Ministria e Financave, e njëjta nuk e ka aprovuar kërkesën e P.K. ashtu që në mungesë së mjeteve buxhetore nuk ka mundur të realizohet pagesa e pagës së 13-të. Po ashtu thekson se kompensimi i pagës 13 -të, shujtave e kundërshtojnë pasi që kjo vlen vetëm në bazë të mundësive ligjore, mbi këto baza i propozojnë gjykatës që padinë ta hedhë poshtë si e pa lejuar, apo që eventualisht gjykata ta refuzoj si të pa bazuar kërkesëpadinë e paditësit. Nga gjithë të thënat ka theksuar se padia nuk ka bazë ligjore ngase e paditura vlerëson se ka përmbushur detyrimet ligjore nga marrëdhënia e punës e paraparë me kontratën e punës dhe ligjin për policinë e Kosovës. Kërkesë padia e mbështetur në UA 02/2018, nuk paraqet detyrim për deri sa e paditura ka përmbushur obligimet ligjore. Andaj, i propozon gjykatës që padinë dhe kërkesë padinë e paditësit të hedhet si e palejuar ose të refuzohet si e pabazuar. Shpenzimet e procedurës nuk i ka kërkuar.

Lidhur me kompetencën territoriale, në bazë të nenit 49 të LPK-së (kompetenca në kontestet nga marrëdhënia e punës) përcaktohet: *“Në qoftë se në kontestin nga marrëdhënia e punës paditës është punëtori, për gjykim është kompetente, përpos gjykatës së kompetencës së përgjithshme territoriale për të paditurin, edhe gjykata në territorin e së cilës kryhet puna ose është kryer, respektivisht gjykata në territorin e së cilës puna është dashur të kryhet, si dhe gjykata në territorin e së cilës është themeluar marrëdhënia e punës”*. Meqenëse ndodhemi përpara një kontesti me karakter juridiko-civil që rrjedh nga marrëdhënia e punës, gjykata çmon se është kompetente nga pikëpamja territoriale për shqyrtimin e kësaj çështjeje.

Gjykata pas shqyrtimit të padisë, provave që gjenden në shkresat e lëndës, si dhe përgjigjes në padi të paraqitur nga ana e të paditurës, në kuptim të nenit 8 lidhur me nenin 398 dhe nenin 399 të LPK-së, gjeti se kërkesëpadia e paditësit është pjesërisht e themeltë, andaj pa caktuar seancë gjyqësore, vendosi lidhur me kërkesëpadinë si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Mes palëve nuk rezulton të jetë kontestues fakti se paditësi që nga viti 2006 është në marrëdhënie pune te e paditura.

Gjykata përmes vërtetimit të punësimit me numër të referencës 04/1-04 SRR-A/400/2022 të datës 21.04.2022, vërtetoi faktin se paditësi për punën që e kryen pranë të paditurës merr pagën prej 531.90 euro në muaj. Po ashtu përmes formularëve të vlerësimit të performancës për vitin kalendarik 2018, 2019 dhe 2020 gjykata vërtetoi faktin se paditësi për vitin 2018 ka pasur vlerësim të përgjithshëm me notën 4, që korrespondon me vlerësimin plotësisht të kënaqshëm, për vitin 2019 ka pasur vlerësim të përgjithshëm me notën 4, që korrespondon me vlerësimin plotësisht të kënaqshëm dhe për vitin 2020 ka pasur vlerësim të përgjithshëm me notën 4, që korrespondon me vlerësimin plotësisht i kënaqshëm.

Vërtetimin si dhe formularët e lartcekur, Gjykata i pranoi si prova materiale vendimtare, në kuptim të nenit 329 par.1, të LPK-së në të cilin paragraf përcaktohet se *“Shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të”*, ngase të njëjtat janë dokumente të lëshuara nga vet e paditura brenda fushëveprimit të saj. Andaj vërtetimit me të cilin është konstatuar se paditësi është në marrëdhënie pune pranë të paditurës dhe formularëve me të cilinë është bërë vlerësimi i punës së paditësit për vitet kalendarike 2018, 2019 dhe 2020, Gjykata ia fali besimin e plotë.

Bazuar në faktet e çështjes, Gjykata gjen se në rastin në fjalë zbatohen dispozitat e Ligjit të Punës Nr.03/L-212, dispozitat e Ligjit Nr. 04/L-076 për Policinë, si dhe dispozitat e Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018 mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i nënshkruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë.

Në nenin 55 par.1 të Ligjit të Punës Nr.03/L-212 ku përcaktohet se: *“I punësuari ka të drejtë në pagë, e cila përcaktohet me Kontratën e Punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit”*. Në nenin 44 par.2 të Ligjit Nr. 04/L-076 për Policinë përcaktohet se: *“Marrëdhënia e punës për personelin policor rregullohet me akt nënligjor”*. Ndërsa neni 55 par.1 nënpar.1.7 i këtij Ligji përcakton se: *“Drejtori i Përgjithshëm nxjerr aktet nënligjore për marrëdhënien e punës, siç përshkruhet në paragrafin 2. të nenit 44 të këtij ligji”*. Në nenin 5 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018 mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i nënshkruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Policisë, përcaktohet se: *“Në polici janë të punësuar tri kategori të personelit policor”*, ndërsa në pikën 2 të këtij paragrafi parashihet *“ Staf civil, i cili punësohet në Polici për të kryer shërbime mbështetëse dhe administrative”*. Ndërkaq në nenin 29 paragrafi 2 të këtij udhëzuesi është paraparë se *“ Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit”*.

Në rastin konkret gjykata gjeti se e paditura ka pasur për detyrim që paditësit si i punësuar pranë saj që të ia paguaj pagën e 13 për çdo fundvit, pasi që janë plotësuar edhe kushtet nga ana e paditësit siç parashihen në nenin 29 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, më saktësisht, vlerësimi ka qenë për vitin 2018 plotësisht i kënaqshëm, 2019 plotësisht i kënaqshëm dhe për vitin 2020 ka qenë plotësisht i kënaqshëm, e po ashtu ndaj të njëjtit nuk është shqiptuar asnjë masë disiplinore.

Gjykata me rastin e vendosjes, jashtë seancës gjyqësore, për pjesën aprovuese si në dispozitivin nën I dhe II të këtij aktgjykimi është bazuar në dispozitën e nenit 398 të LPK-së, e cila dispozitë përcakton: *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritator, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”* dhe atë pa caktuar seancë gjyqësore, pasi që vlerësoi se në rastin konkret, kërkesëpadia e paditësit për këtë pjesë është qartazi e themeltë pasi që bazohet në dispozitat e Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, ndërsa shuma e kompensimit vërtetohet nga provat që gjenden në shkresat e lëndës.

Ndërsa sa i përket pjesës refuzuese për kërkesën e palës që në emër të kompensimit të ushqimit në punë (shujtave) të paguajë shumën prej 3.00 euro për një ditë pune dhe atë për 686 ditë pune, e në shumën e përgjithshme prej 2,058.00 euro, vendosi jashtë seancës gjyqësore edhe atë në kuptim të nenit 399 paragrafi 1 të LPK-së *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadsë, atëherë ajo do të jep vendimin meritator me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia”*.

Gjykata ka vendosur si në pikën III të dispozitivit të këtij aktgjykimi duke refuzuar kërkesëpadinë e paditësit lidhur me kompensimin e shujtave ditore dhe atë për periudhën 2018 deri 2020 pasi që paditësi nuk ka arritur që të provoj se këtu me të paditurën si punëdhënëse ka raport kontraktual ku është përcaktuar detyrimi i të paditurës për paditësin për kompensimin e shujtave ditore.

Pretendimi i paditësit, se në neni 29 par.1 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018 mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës përcakton detyrimin mbi ushqimin gjatë ditëve të punës gjykata e gjeti si të pa bazuar, pasi që në neni 29 par.1 të këtij udhëzimi parashihet që *“Paga bazë, shtesat për rrezikshmërinë në punë, puna jashtë orarit, gjatë festave, shujtë ditore, veshmbathje (për zyrtarët policorë) dhe sigurim shëndetësor për personelin e Policisë duhet të jetë në përputhje me vendin e punës, gradën, kualifikimin dhe përvojën e punës, duke u mbështetur në Ligjin për Policinë, sistemin e pagave dhe shtesave në Polici”* pra kjo dispozitë përcakton kushtet të përgjithshme të cilave palët

kontraktuese, duhet të ju përmbahen lidhur me të drejtat dhe detyrimet që burojnë nga marrëdhënia e punës, ku kriter për të vendosur mbi këto të drejta duhet të jetë vendi i punës, gradën, kualifikimin dhe përvojën e punës, duke u mbështetur në Ligjin për Policinë, sistemin e pagave dhe shtesave në Polici, por si dispozitë nuk përcakton në vetvete detyrimin për kompensim, e në këtë çështje kontestimore kompensimin për shujta ditore. Gjykata në kuptim të nenit 47 par 4 të ligjit për policinë (LIGJI Nr. 04/L-076) ku përcaktohet se *“Pagat themelore dhe çdo shtesë e autorizuar përcaktohet dhe paguhet në përputhje me procedurat e përcaktuara në ligjin në fuqi dhe me aktet nënligjore”* vlerëson se për të ju njohur e drejta për kompensim në shujta duhet të përcaktohet shprehimisht në Ligj apo në aktet e brendshme nënligjore (që në rastin konkret nuk është përcaktuar shprehimisht me aktet nënligjore të të paditurës se personelit policor i takon e drejta e kompensimit në shujta ditore) .

Sa i përket kundërshtimeve të paditurës me përgjigje në padi, Gjykata vlerëson se të njëjtat nuk janë të bazuara mbi dispozitat ligjore dhe nuk mbështeten në ndonjë bazë faktike apo juridike, ndërsa çështja e mënyrës së pagesës, respektivisht mundësisë së pagesës nga ana e të paditurës nuk është rrethanë e natyrës juridike. Rrjedhimisht, gjykata erdhi në përfundim se faktet nuk ishin kontestuese dhe nuk ekzistojnë pengesa për dhënien e vendimit merititor.

Meqenëse e paditura, ka rënë në vonesë lidhur me pagesën e borxhit të krijuar, gjykata ka vendosur që kamatë vonesa të jetë prej 8%, duke u bazuar në nenin 382 par. 1 dhe 2 të LMD-së, duke e llogaritur të njëjtën nga dita e parashtrimit të kërkesës tek e paditura (22.06.2022), bazuar në Mendimin Juridik për Kamatën të Gjykatës Supreme të Kosovës nr. 265/2020 të datës 02.12.2020, pasi që në rastin konkret pala e paditur nga pranimi i kërkesës të datës 22.06.2022, është vonuar në përmbushjen e obligimit ndaj palës paditëse.

Lidhur me vendimin mbi shpenzimet e procedurës kontestimore gjykata është bazuar në dispozitat e nenit 452 par.3 dhe nenit 463 të LPK-së. Në rastin konkret shpenzimet e krijuara gjyqësore si detyrim i të paditurit i referohen shumës së precizuar si në pikën IV të dispozitivit të këtij aktgjykimit e cila përfshin shpenzimet procedurale të kërkuara dhe të provuara nga pala paditëse dhe atë: për përpilimin e padisë në shumën prej 104.00 euro, si dhe për taksën gjyqësore shumën prej 40.00 euro, e në shumë të përgjithshme prej 144.00 euro.

Duke u bazuar në të dhënat e lartcekura, gjykata ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi në pajtim me dispozitat e nenit 398 dhe nenit 399 të LPK-së.

GJYKATA THEMELORE NË PRIZREN
Departamenti i Përgjithshëm, Divizioni Civil
C.nr.2251/22 më datë 28 korrik 2023

B.profesional
Ali Kosova

Gjyqtari
Shyqri Hoxha

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi, lejohet e drejta e ankesës në afat prej 7 ditësh, pas ditës së pranimit të këtij aktgjykimi, Gjykatës së Apelit në Prishtinë, përmes kësaj Gjykate Themelore.